

Gränslöst

Visst börjar vi män nu inse att kvinnan är på god väg att inta sin rätta plats i vårt samhälle dvs att ha lika stort inflytande som männen. Varannan damernas gäller inte bara i Sverige i politiska sammanhang. Exempel på detta finner vi på många håll, nu senast i Frankrike. Mångas bestämda övertygelse är att vi på det sättet går mot en bättre värld.

Midsommarafton firades på traditionellt sätt på Torget tack vare energiska insatser av flera ersnäs-kvinnor ledda av Gunilla Björklund och Sofia Olsson.

I Torgets midsommarfirande deltog inte bara representanter för svensk kvinnokraft. På den här bilden ser vi från vänster Nina Stocke från Ersnäs och Norge, Ekaterina Efremova från Luleå och Ryssland, Friederike Schneider från Ersnäs och Tyskland samt Juliette "Juju" Leuner från Jouy-aux-Arches i Frankrike.

Äventyrsbana vid Gläntan

I början av juni fälldes det skog och röjdes på EIF:s skidstadion. Anledningen var att där skulle nu en äventyrsbana byggas. Bakgrunden var en fråga från skolans personal där man sökte efter en skogsbevuxen plats där man ville bygga en äventyrsbana som man kunde nyttja med eleverna. Sagt och gjort så var samarbetet mellan skolan och idrottsföreningen ett faktum. Under två dagar arbetades det med projektet under ledning av Jonas Edin med kollegor från skolan.

Anläggningen besiktades sedan av kommunen och de anmärkningar som fanns var att överliggarna som var förankrade med rep även skulle förankras med genomgående bultar. Detta kommer att åtgärdas till hösten. Nu finns det alltså en äventyrsbana som alla kan nyttja och där träna upp balans och kordination.

Västibybodarna

Den 11 juni bjöd Samfällighetsföreningen på hamburgare och kaffe med fika i Västibybodarna.

Det var en varm och skön försommarsöndag, många hade hörsammat inbjudan. Leif Lundström berättade om byggnaderna och om de som hade ägt stugorna.

Framöver kommer ett reportage om Västibybodarna på www.ersnas.se

Elaine Blomqvist

Ljud

Det finns idag sju miljarder av oss – vi människor. Vi har alla gemensamma drag samtidigt som vi inte är varandras kopior. Inte heller här i Ersnäs är vi varandras kopior. Vi har alla våra särdrag. Då menar jag inte i första hand rent fysiska utan när det gäller det icke-kroppsliga. Våra värderingar är ett exempel på detta. Och bland värderingar exempelvis frågan: vad innebär njutning.

En del kan finna ljudet från en moped som en påminnelse om härliga somardagar. En annan kan ha positiva associationer till en klarblå februaridag vid ljudet av en snöskoter. En tredje kan njuta av vinden som rör i trädets lövkrona eller en fågel som markerar sitt revir. Naturligtvis kan moped- och skoteråkaren även njuta av det sistnämnda.

I en statlig utredning för några år sedan hittar vi denna formulering: "Ett och samma ljud som det är skönt att lyssna till för en person kan samtidigt vara starkt störande för en annan". Så kan det sammanfattas det jag ovan försöker beskriva. I samma utredning finns ett citat av författaren Rolf Edberg ur hans bok Brev till Columbus: "Plågsammast av alla föroreningar är emellertid bullret, den moderna teknologins morgongåva till människan. Den som fyllt sina öron med vindarnas växlande musik lär knappast kunna föreställa sig det ständiga motorlarm, som följer storstadsbon på gatan, på arbetsplatsen, in i hemmet som trasar sönder hörselnervver och skapar en snarande kvävningsskänsla." Så upplevde Edberg läget.

I vår lagstiftning om arbetsmiljö och i byggnadslagen finns detaljerade bestämmelser om hälsofarligt buller. Då kan vi tala om oljud. Alla upplever vi oljud. Jag tror att de flesta av oss sätter på sig hörselkåpa då vi använder trimmer, motorsåg och gräsklippare (om den sistnämnda nu inte är eldriven). Där har vi ljudvågor som vi alla hänför till kategorin oljud.

När jag är ensam ute på Hembergsleden, är det endast naturens egna ljud och min egen andhämtning som alstrar ljud. Ja, med vissa vindriktningar hörs också det monotona bruset från trafiken på E 4. Men det slaget av svag påminnelse om vår civilisation stör mig inte.

Så har vi nyttiga ljud. En jordbrukstraktors brummande, en traktor som håller vårt lanskap öppet, hör av det skälet till gruppen positiva ljud. Så har ju också en aktör på det området i år korats till "Årets ersnäsare".

Om vi nu inte som en eremit drar oss

tillbaka till någon enkel boning fjärran från annan bebyggelse, är det självklart att vi får acceptera en mängd ljud. Men ljudupplevelser är också tidsberoende. Den är en sak att lyssna till en trimmers ljud dagtid. Det är en annan sak då sådant ljud sprider sig över nejden en stilla sommarkväll.

Nu har ju denna skribent en klar fördel. Jag använder hörapparat. Att stoppa denna attiralj i fickan förändrar ljudvärden. Men alla har ju det inte så beviljat.

Sven Persson

Familjenytt

Födda

Friederike och Felix Schneider, Ersnäskammen, har den 18 maj fått sonen Arvid, 52 cm lång och vikten 3 850 gram. Storasyster är Svea, Moa och Lova.

Den 25 juni föddes Aron Holmberg vikt 4225 gr. och längd 53 cm. Lyckliga är föräldrarna Malin Eriksson och John Holmberg och storsyster Jolin. De bor på Axel Mårds väg 32.

Frej Lyckestig föddes den 28 juni, vikt 4175 gr., längd 52 cm. Syskonen heter Liv och Tor. Lyckliga föräldrar är Anneli och Johan Lyckestig och familjen bor på Tranmyrvägen 3.

Den 28 april föddes Märta, hon vägde 1702 gr. och var 38 cm lång. Syskonen Elsa och Assar och föräldrarna Malin och Andreas Marklund bor på Ersnäsvägen.

Omflyttade

Leif Lundmark och Joel Åkerlund Lundmark med familj har bytt bostad med varandra. Så Leifs adress på Ersnäsvägen är numera 201 och Joels är 215.

Inger Sundén har flyttat till Hyreshusen och istället har sonen Erik med familj flyttat in till hemgården på Ersnäsvägen 53.

Inflyttade

Kristian Fredriksson och Jenny Sundvall har flyttat till Ersnäsvägen 63.

Avliden

Manfred Eriksson * 12/10 1921 + 3/8 2017

Uppfattningar - förutfattade eller ej

För några år sedan fick ungdomar från olika länder i Europa i uppgift att lista de första fem sakerna som dök upp i huvudet då de tänkte på ett visst land. Resultatet blev ett litet häfte med rubriken "Utforska Europa".

Läsarna av Ersnäsbladet inbjuds till en motsvarande övning. Välj länderna Tyskland, Frankrike, Finland, Danmark, Storbritannien och Sverige. Skriv ner de fem förteelserna Du först tänker på. Sedan kan Du jämföra Dina svar med vad gänget europeiska ungdomar kom fram till. Det senare redovisas på sista sidan i detta nummer av EB.

Bokbussen hösten 2017 & våren 2018

För allmänheten:

Fotbollsplan	Ons 30/8, 4/10, 8/11, 6/12, 17/1, 14/2, 21/3, 25/4, 23/5, 20/6	ca 18.55
Ralph Lundstengården	Ons 30/8, 27/9, 25/10, 29/11, 10/1, 7/2, 14/3, 18/4, 16/5, 13/6	ca 13.15

Böcker som lånats i Norrbottens län kan lämnas tillbaka på bokbussen och böcker man lånar i bokbussen kan lämnas på något valfritt bibliotek i Luleå och länet. Välkommen in!

Turkiet och Nederländerna i Ersnäs

Ersnäsbladet kan konstatera att en sak förenar de båda länderna i rubriken. Där finns medborgare som vet hur det är att ta sig fram på cykel i våra nordliga delar av Europa. Här kommer två berättelser som vittnar om två bragder.

Den ena bragden

Nederländerna är inte bara framstående i damfotboll. I det landet finns även långfärdcyklister som inte skyggar för de många kilometrarna på nordsvenska vägar.

En vacker julidag rastade två av dessa utmanare grillplatsen på Torget. Kees van der Wateren and Annemie de

Vries heter detta par i 50-årsåldern boende utanför Amsterdam. De båda hade flugit till Skellefteå där färden började. Den fortsatte nu i gott väder genom Tornedalen upp till Pajala. Vädergudarna kom på sämre humör. Därför blev det buss till Kiruna. Därifrån en härlig cykelfärd tur och retur Nikkaluokta. Därefter buss till Lycksele och därifrån på cykel till Vilhelmina, Klimpfjäll, Gäddede, en sväng in i Norge (Nordlii) och slutstation Krokombuss. Buss till Skellefteå och åter till hemlandet.

Paret tar säkert emot uppskattande ord. Mailadressen är keesvanderwateren@gmail.com.

Den andra bragden

Vid lunchtid en dag i slutet av juli är min fru Elisabet och jag på väg till vårt hjortronställe (hemligt för alla så när som för en björn vars färska avföring vi stötte på just på den platsen för några år sedan). En man med cykel stod på viadukten över E 4 och studerade vad jag trodde var en karta. Detta stämmer men kartan finns på hans iPhone.

Mannen framför mig heter Kaya Palancilar och hemorten är Ankara, Turkiets huvudstad. Han tog med sin cykel på flyget till Oslo. Därifrån inleddes en imponerande cykeltur. Färden gick genom hela Norge upp till Nordkap. Sedan söderut över Finnmarksvidda, norra Finland, Tornedalen. Slutmålet är Stockholm.

Två månader hade Kaya på sig för denna mångmilafärd. Via en blogg

får många av hans landsmän/landsmaninnor information om färden, en bragd skulle jag vilja säga. Enligt Kaya har ingen från Turkiet tidigare gjort något liknande. Om någon av EBs läsare vill gratulera honom till denna prestation är detta hans epostadress: kayapal@hotmail.com Han talar utmärkt engelska.

Efter vårt korta möte gick Kayas färd vidare söderut via Trundön, Piteå osv. Färdplanen exkluderar naturligtvis E 4. Därför blir sträckan betydligt längre än de 96 mil som vanligtvis är avståndet Ersnäs-Stockholm.

Vi säger adjö till varandra. Kaya glider iväg och följer mitt råd och tar vägen genom vår vackra och typiskt norrbottniska by. Svartskatavägen får han ju ändå möta i tillräcklig omfattning.

Sven Persson

En utmaning

Hembergsleden är inte bara en vandringssled. En gång per år är den också platsen för en tävling för riktigt snabbfotade. För åttonde året i rad anordnas söndagen den 17 september **Hembergsutmaningen** med första start kl 12.00.

Tävlingen, som samlar upp emot 100-talet deltagare, innehåller klasser som passar alla åldrar. De allra minsta har en bana på 200 meter. De flesta av deltagarna tar itu med hela utmaningen nämligen Hembergsledens samtliga sex kilometer.

Gläntan (skidstadion) är platsen för start och mål. Där kommer att erbjudas fika till försäljning och inte minst ett välutrustat prisbord för de tävlande.

Anmälan senast onsdagen den 13 september till bjorn.1.samuelsson@ltu.se

Anmälningsavgiften – 130 kronor för vuxna, 70 för barn och ungdomar – sätts in på Bg 5970-5996.

Nummerlappar och efteranmälan på tävlingsplatsen från kl 10 tävlingsdagen.

Se också www.ersnas.se och välj där Utmaningen, längst ner i menyn till vänster.

Har vi sett "vår" rondellhund för sista gången?

ERSNÄSBLADET utges av Ersnäs byaförening och är öppet för alla (föreningar, företag och enskilda) med anknäring till byn och utkommer med fyra nummer per år.

Manusstopp under 2017 är 16 jan, 15 maj, 14 aug och 6 nov och utdelning fredag ca 2 veckor efteråt.

I redaktionen:

Sven Persson, tel. 0920-311 80,
E-post persson.sven@telia.com

Elaine Blomqvist, tel. 0920-310 52,
E-post smejob45@lulea.st

Karolina Svärd, tel. 0920-312 13,
E-post svrd.karolina@gmail.com

Krister Öhman, tel. 070-635 67 74,
E-post krister@krivision.se

Ersnäsbladet finns att läsa/hämta från byns hemsida www.ersnas.se Där finns även tidigare nummer.

Medborgarförslag om utredning om vatten och avlopp till Sörbyarna

Beskrivning av ärendet

Förslagsställarna representerar byaföreningar i Sörbyarna och föreslår att en alternativ VA-utredning görs för att undersöka hur många fler hushåll i Sörbyarna som kan ansluta sig till det kommunala Va-nätet med hjälp av recinade rör, vattentorn och dammar.

De idéer som föreslås i medborgarförslaget ligger i linje med de beslutade investeringar som har genomförts/genomförs i Sörbyarna sedan 2012-2019.

Sammanfattning av ärendet

Kommunfullmäktige beslutade 2017-02-27 § 35 att överlämna medborgarförslaget till kommunstyrelsen för beredning. Kommunstyrelsen har sedan remitterat förslaget till stadsbyggnadsnämnden.

Stadsbyggnadsförvaltningen föreslår stadsbyggnadsnämnden rekommendera kommunfullmäktige besluta att avslå medborgarförslaget, med anledning av att utredning redan genomförts.

Arbetsutskottet föreslår bifall till förvaltningens förslag.

Stadsbyggnadsnämndens beslut

Stadsbyggnadsnämnden rekommenderar kommunfullmäktige besluta att avslå medborgarförslaget om alternativ VA-utredning för Sörbyarna, med anledning av att utredning redan genomförts.

Elaine Blomqvist
ordf. Ersnäs byaförening

----- *** -----

Du hittar Medborgarförslaget via www.ersnas.se, Anslagstavlan. Där finns en länk till förslaget.

Blomlådorna på Tranmyrvägen

Syftet med blomlådorna är att sänka hastigheten under sommarmånaderna då barnen vistas mer kring vägen. För de som är intresserade av att placera ut blomlådor ska ansökan göras via Luleå kommuns hemsida genom deras funktion e-tjänster, sista ansökningsdagen är 15 maj. För att ansökan ska behandlas behövs godkännande från de närmsta grannarna.

Då ansökan om utplacering av blomlådorna har godkänts kommer den som ansökt få information om blomlådornas utformning. Kommunen tillhandahåller således inte något material annat än de reflexskyltar som måste sitta monterade på lådorna samt ritningar på utformningsalternativ. Representant från Luleå kommun märker ut vart blomlådorna ska vara placerade, detta för bästa möjliga framkomligheten i området. De som har ansökt om blomlådorna ansvarar för byggnationen av lådorna samt för att plantera och sköta lådornas innehåll då de inte får stå tomma. Lådorna får sedan stå på gatan under perioden 15 maj till 15 september.

Carin Barrelöv, Tranmyrvägen

Vinster

En fördel med att erlægga "byaavgiften" (medlemskap i byns föreningar) är att man på Ersnäsdagen gratis deltar i ett lotteri med nio värdefulla vinster. Medlemsmatrikeln är lotterilistan.

De lyckliga vinnarna detta år följer här:

- 1) Sofia Olsson
- 2) Morin/Eliasson
- 3) Karlsson/Stokke
- 4) Lasse Lindvall
- 5) Sune Öhlund
- 6) Kjell Gustavsson
- 7) Gunilla Björklund
- 8) Andreas Lindvall
- 9) Therese Sandberg.

Vatten

Alla bybor har inte tillgång till kommunens VA-system. En hel del hushåll får lov att ordna den saken själva. Hur är då vattenkvaliteten? Kommunen utför inte sådana prov men informerar däremot hur sådana prov kan göras.

Gå in på kommunens hemsida Lulea.se Därefter Boende och miljö/Vatten och avlopp/Eget vatten och avlopp/Eget vatten/Vattenprov ur egen brunn. Länkar till godkända laboratorier finns längst ner till höger, nämligen www.alcontrol.se och www.eurofins.se

Sommarpryo i Ersnäs

Under tre veckor har sommarpryoungdomar fixat rabatter och målat på skolan och förskolan. Sista veckan avslutades med att måla tidtagarkuren, vedboden och utedasset vid Gläntan.

Ersnäs IF bjöd på lunch i Måttsund som tack för ett väl utfört arbete. Från byn får vi också tacka för den insatsen.

På bilden från vänster:
Jesper Taavola Ersnäs,
Isak Lundberg arbetsledare Kallax,
Lina Fransson Mörön,
Robin Hedstig Ersnäs
och Viggo Nilsson Fällträsk.

Mitt Ersnäs

Ersnäs kom in i mitt liv i juni 1975. Jag var då tio år gammal. Mor & far var nybyggarna i det villaområde som av ersnäsarna blev kallat Bangladesh – hade väl något med att ersnäsborna tyckte att vi nybyggare byggde på någon våt ängsmark... I sommar var jag "hemma" i två veckor under min semester. Som vanligt dyker många härliga och roliga minnen upp, tänkte dela med mig av några här.

Eljusspår i Svedjan

Roligt i byn

Skolan

Nära Luleå

Älska snö

Superbästa familjen

Eljusspår i Svedjan

Här har jag lärt mig att åka skidor. Bengt Lindgren var mannen som lärde oss rätt frånskjut och snyta näsa i fart. Någon större framgång i resultatlistorna blev det aldrig för mig men är mycket glad och tacksam för milen i spåret för de har hängt med mig – gillar att åka skidor och frånskjutet sitter kvar än.

Roligt i byn

Vi var ett stort gäng sextifemmor som växte upp i Ersnäs – Torkel från Holmen, Lennart boende i Kammen, i

Ersnäs "city" fanns Leif, Katarina, Maria, Rose-Marie och min bästa kompis Kenneth, Janne höll till på Svartsgatan och Eki i Svedjan. Hemma hos härliga familjen Larsson – Kenneth med pappa Folke och mamma Irene på Vidmansvägen hade vi mycket skoj på gång – vi var alltid välkomna och fick mycket gofika. Spelade LP skivor så det dåna ut på gatan – Scorpions, Queen, Journey, ACDC – mycket rockmusik blev det. Familjen Larsson var bland de första i byn med en videobandspelare – där kikade vi på filmer, alla kanske inte helt rumsrena. Vi la 5 kr/person i en filmpott som vi sen hyrde filmer för. Här lärde jag mig vad Svarta Nunnan och Ryska Posten gick ut på – men då var det föräldrafritt hemma hos Kenneth.

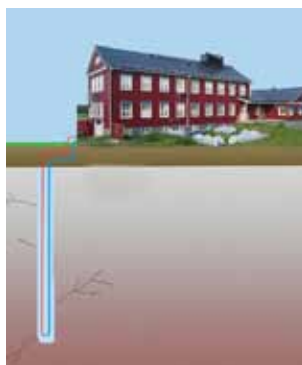
Skolan

Började fyran i Ersnäs skola med morgonsamling kring en tramporgel och det sjöngs morgonpsalm – japp, så gammal är jag. I femman fick vi magister Gunnar som lärare – han var en mycket bra lärare. Såg varenda skolelev och undervisade på ett modernt pedagogiskt sätt. Jag och min kompis Kärran från Möron tänkte att vi skulle vara lite tuffa och testade att skolka en gång – det varade exakt i fem minuter – sen kom magister Gunnar fram till kullen där vi gömde oss och frågade – Flickor, det är väl så att ni inte har hört att det har ringt in...? Vi skolcade aldrig mer.

Bergvärme i skolan

I början av augusti anlände borrhutrustningen till skolan i Ersnäs och det var inte olja som det skulle borras efter. Det var förvisso "fossil" verksamhet men det borrades för att nyttja den termiska energin lagrad i jordskorpan, elva borrhåll med ett djup av 200 m runt skolan. Dessa håll skall förse skolan med den energi som man tidigare fått från pellets.

Bilden är ett montage

Lyckad loppis

Med Tranmyrvägen som tyngdpunkt genomfördes 5-6 augusti en loppis i Ersnäs. Ett 20-tal "utställare" i byns båda östra och västra del, presente-

rade sitt utbud. Många besökare, fint väder, fikaköp på ett ställe, goda affärer gjorde arrangemanget till en succé. Fortsättning följer.

Nära Luleå

Är en mycket stolt norrländska, numera boende i Stockholm. Går på varenda bortamatch som Luleå Hockey spelar i huvudstaden – ett härligt sommarminne blev detta – sittande i den vackraste golfbilen av dem alla – pimpad med Luleå Hockeys logga.

Älska snö

Bland det vackraste som finns är snö, tycker jag. En ritual jag har när jag kommer hem till Ersnäs är att dyka ner i den - göra en snöängel och bara ligga kvar där och kika på stjärnorna uppe i himlen. Det kan man inte göra i Stockholm i alla fall.

Superbästa familjen

Mitt barndomshem - Så här ser tre av Tranmyrvägens nybyggare ut 42 år senare. Mina föräldrar och jag. Kloka var mor och far som lät mig växa upp i Ersnäs, Luleå och Norrbotten. Det är hit jag kommer när jag vill fylla på med ny energi och glädje.

Malin Persson

Kammen – vår plats på jorden

Ersnäsbladets serie om bybor med rötter i andra länder fortsätter. Hittills har vi avverkat Norge, Finland, Ryssland, Spanien, Israel och Syrien. Fler följer. Nu står Tyskland på tur.

Ersnäsbladets cyklande reporter ger sig en solig morgon av till familjen Schneider som sedan hösten 2016 har sina bopålar nedslagna på Kammen. En vit, välbyggd och välunderhållen villa fylls av familjens sex medlemmar: mamma Friederike, pappa Felix, döttrarna Svea, Lova och Moa och den mycket unge sonen Arvid, tre månader gammal.

Ersnäsbladet (**EB**): Tyskland är ursprungslandet. Varifrån i Tyskland?

Paret Schneider (**FS**): Vi är uppvuxna i de södra delarna av landet. Där har vi också studerat. Båda är vi tandläkare. Vi träffades under studietiden.

EB: Varför Sverige?

FS: Jag (Friederike har ordet) vistades som barn mycket i Danmark. Där kom vi också nära Sverige och jag blev bekant med det svenska språket. Det är ett språk som faller mig i smaken. Så det är faktiskt detta som är den ursprungliga anledningen till att vi nu sitter här och samtalar.

EB: Intressant! Så ser vi nog inte så ofta själva på vårt svenska språk.

FS: När vi var färdiga med våra studier, nyblivna tandläkare, såg vi en annons där landstinget i Norrbotten sökte tandläkare. Vi nappade och började vårt svenska liv med en intensivkurs i svenska. (Båda talar en utmärkt svenska och äldsta dottern Svea är redan tvåspråkig. Reds anm.) Därefter bar det av mot norr och Kiruna. Efter ett par år återvände vi till Tyskland. Men det svenska suget bestod och i fjol återvände vi. Den här gången blev det Luleå.

EB: A propos språk. Vad är svårast med svenskan?

FS: Det är inte grammatik eller ordförråd. Utan det är att på rätt sätt uttala era tungspets-R. I tyskan har vi hals-R liksom ni ju har i sydsvenska dialekter. Det gäller för oss att få till tungspets-R så att det inte börjar att likna ett L.

EB: Och nu bor ni här i Ersnäs. Varför vår by?

FS: Vi började med att bo i en lägenhet inne i stan men ville gärna ha större ytor att röra oss på. Greger Lindgren med familj, som byggt

det här huset, var på väg och huset kom ut på marknaden. Detta hus var i vår smak. Här finns rejält med utrymmen och det är heller inte så långt från centrum och våra jobb. Jag (Friederike) jobbar på folk tandvården på Örnäset och jag (Felix) är anställd på en privat tandläkarpraktik.

EB: Barnen?

FS: Svea börjar om några veckor i ettan i Ersnässkolan. Vad gäller Lova och Moa står vi i kö för att de ska få plats på förskolan på Tranmyrvägen. Vi förstår att det är många barnfamiljer, som har flyttat till Ersnäs på sistone.

EB: Jag ser att det här utanför finns ett par prydliga travar björkved.

FS: Här i huset finns en vedkamin som sprider skön värme vintertid. Kaminen är vedens slutstation. Till den här fastigheten hör också 25 hektar skog – förutom tomten på 2 500 m². Från vår skog kommer björken.

EB: Skogsägare alltså! Då tillhör ni också Samfälligheten. Och har mark för älgjakt.

FS: Det stämmer. Men vi är inga jägare. När vi just hade flyttat in, knackade en representant för Ersnäs Jaktklubb på dörren och förhörde sig om möjligheterna att också få inkludera vår skog i jaktmarkerna. Vi hade naturligtvis ingenting emot detta.

EB: Utmärkt! Då kanske ni som tack kan få en älgstek på matbordet så småningom. Nu en helt annan fråga. I vår självuppfattning ingår att vi i Sverige har ett välfärdssystem som är mycket avancerat även om det numera framkommer en hel del kritik för de brister som finns. Hur är det med välfärdsförmånerna vad gäller tandvård vid en jämförelse mellan Sverige och Tyskland.

FS: Det korta svaret är att bastandvård är för patienten betydligt billi-

gare i Tyskland medan stora behandlingar är billigare i Sverige.

EB: Nämn några företeelser en tysk först tänker på då det gäller Sverige.

FS: Älgar, IKEA, Volvo och ett rött hus vid en sjö.

EB: Surströmming är ju en regional specialitet. Har ni modet att pröva den?

FS: Detta har redan skett. Vi ska för övrigt här i Kammen inom kort samlas för en sammankomst med surströmming på menyn.

EB: Ni har flyttat till Sverige. Många andra gör detsamma. Vilket är ert främsta råd till en invandrare.

FS: Att lära sig svenska. Att ha barn medför också automatiskt naturliga kontakter med andra människor. Och om inte barn finns till hands, är en hund en enkel ersättning just i det syftet.

EB:s utsände bestiger cykeln för att återvända till byns östra halva. Detta sker på stora Fällträskvägen och inte på den gamla Fällträskvägen som numera ibland kallas Kärleksstigen. Den stigen använde familjen Schneider på väg till midsommarfirandet på Torget. Just då var också Felix' föräldrar på besök. Och vad uppenbarar sig då i buskagen och korsar stigen? Jo, en älg. Som på beställning. En fin inledning till samlingen kring midsommarstången.

Tildelning

Första måndagen i september kommer det att finnas många fler människor i våra ersnässkogar än som vanligtvis är fallet. Älgjaktens första dag handlar det om. Tidningarna publicerar tildelningen för alla länets jaktområden.

Detta fanns att läsa om Ersnäs:

Ersnäs Jaktklubb: 6 vuxna, 7 kalvar
Svartskatans-Ersnäs Jaktklubb: 12 vuxna, 12 kalvar

Redaktionen kan ha missat uppgifter om något mindre jaktområde som berör Ersnäs.

Daniel Marklund, årets ersnäsare 2017

”Variation och frihet är det bästa med jordbruksverksamheten”

I juli utsågs Daniel till årets ersnäsare 2017 med motiveringen att han genom sitt arbete bidrar till en levande landsbygd. Enligt Jordbruksverket är det i dag 172 700 svenskar som håller på med jordbruk, antingen på heltid eller på deltid, alltså inte särskilt många. Daniel odlar spannmål och har boskap i Ersnäs. EB träffar honom en sensommareftermiddag och får förutom intressanta reflektioner kring livsmedelsproduktion och konsumtion även lära sig hur man bäst försvarar sig mot en sparkande ko!

EB: Du blev årets ersnäsare 2017, hur kändes det?

- Jättekul, säger Daniel, kul att det blev uppmärksammat. Tyvärr kunde jag inte medverka vid utdelningen (diplomet mottogs av Daniels far Tord, redaktionens anmärkning) då jag var ute och slog i Piteå-trakten. Jag trodde jag skulle hinna klart, men det gick inte.

EB: Idag är det inte särskilt vanligt att arbeta inom jordbruk. Hur kommer det sig att du valt att arbeta med detta?

- Jag började jobba deltid hos Herbert Nyman när jag var 14 år. Så har jag varit ute mycket med farsan och åkt traktor. Fick tag på lite mark och skaffade 20 tjurar när jag var sådär 15-16 år, och har gått på Grans naturbruksgymnasium i Piteå. Farmor och farfar hade jordbruk också. På frågan om hur många bönder under 30 år som finns i Norrbotten svarar Daniel att det finns ungefär 2-3 stycken. Vidare

finns det överhuvudtaget färre jordbruk i Luleå än i Piteå.

EB: Hur ser ett arbetsår ut för dig?

- Sommartid hinner jag kanske vara ledig någon enstaka dag eller eftermiddag, på vintern däremot är jag mycket till fjälls förutom de jobb jag gör som provborrare. Variation och frihet är det bästa med att vara jordbrukare, att man aldrig gör samma saker hela tiden. Men det här är inte bara ett jobb utan en livsstil. Det är fullt upp hela tiden, skrattar Daniel och pekar på sin yviga gräsmatta; det är svårt att få tiden att räcka till alla sysslor som behöver utföras.

Ute vid kohagen

EB följer med ut till hagen där kor samt en tjur av rasen Hereford betar. Daniel ropar på dem och de kommer lufsande i sakta mak. När de samlas framför honom råmar var och en på olika högljudda sätt. Korna är märkta och journal förs kring varje kreatur.

- Nu blir de besvikna över att inte

få något att äta, säger Daniel och kliver in i hagen. En fullvuxen ko väger ca 800 kg och kan pressa på med flera tons kraft, det gäller att inte hamna i kläm, förklarar han. Mängden av de stora tunga kreaturen väcker respekt hos EB som håller sig på betryggande avstånd utanför elstängslet medan Daniel rör sig hemtammt inne bland sin boskap och säger att det handlar om att veta hur kreaturen ska hanteras. Speciellt en av korna är tam, berättar han och menar på att om man vistas hos sina djur regelbundet

blir de inte förvildade.

- En ko sparkar inte bakut som en häst, utan mer i sidled. Så om en ko försöker sparkas är det bästa att vara så nära kon som möjligt så när den inte att träffa.

Det visar sig även att kovärldens hierarkier är ungefär som människans: det handlar om att bli accepterad av gruppen. I kovärlden är det dock än mer dramatiskt än att bara bli ogillad; om en ny tjur inte blir accepterad av korna inom 7-8 timmar måste den avskiljas, annars tar korna ihjäl den, berättar Daniel.

EB: Vad säger egentligen korna när de råmar?

- Det kan vara att kalven hamnat utanför elstängslet och inte vågar gå in medan mamman står på andra sidan och ropar på den. Då måste jag dit och hålla ner stängslet så kalven hamnar rätt igen. De här korna mjölkas inte, utan de betar här och byter hage mellan varven för att inte få slut bete.

EB: Vilka visioner har du kring din verksamhet?

- Jag skulle helst vilja utöka kreaturen till det dubbla; i dagsläget har jag 30 kor med kalv. Men då krävs mark och resurser. Större verksamhet leder till andra frågeställningar. Men att kunna ha djuren här, slippa transporter, ha egen köttproduktion och försäljning... Djuren skulle inte behöva färdas något utan få vara på en plats säger han avslutande till EB som tackar för intervjun.

Kvartalsbilden

Solnedgång sett från gamla färgeläget i Bergnäset.

Elaine Blomqvist

Nyinflyttade till Ersnäs Ersnäsvägen 63

När EB öppnar grinden hörs ystra skall från ett gäng hundar som nyfiket betraktar inkräktarna genom fönstret. Matte Jenny Sundvall får strängt säga åt dem att kliva ner. Här har hon och Kristian Fredriksson bott sedan slutet av juni i år. Hon jobbar på förskola i Bälinge och Kristian har egen plåtverkstad. Det råder full byggverksamhet på gården, under sommaren har det hunnits byggas altan och staket och nu är paret i full färd med att byta brädfodring. Senaste adressen var Sjulsmark, men Ersnäs där Jenny växt upp lockade, så här är de nu och trivs gott med sina fyrfota vänner.

Uppfattningar - fortsättning från sidan 2.

Så här valde de europeiska ungdomarna då det gällde att få fram vad som är typiskt för respektive land.

Jämför med vad Du själv kom fram till och fundera på om svaren är exempel på fördomar eller om det handlar om fakta.

Tyskland: Öl, Berlin, motorvägar, Goethe, allvarlig.

Frankrike: Vin, Paris, Gérard Depardieu (skådespelare), mat, mode.

Finland: Lappland, jultomten, skogar, bastu, NOKIA.

Danmark: Vikingar, Köpenhamn, Hans Christian Andersen, lego, fotboll.

Storbritannien: Shakespeare, London, BBC, kungligheterna, Beatles.

Sverige: Kallt, blonda, nobelpriset, Ingmar Bergman, Pippi Långstrump.

En led för alla

En del av läsarna har lagt märke till att det händer saker och ting längs Hembergsleden. Allt kräver sitt underhåll, så också en vandringsled.

Spångarna längs en sträcka över ett våtområde hade under Hembergsledens tolv åren, sjunkit ner i det fuktiga underlaget. För att ta sig fram torrskodd krävdes åtgärder i form av nya spångar. Ett starkt gäng bar i ett par omgångar ut plankorna från sin upplagsplats vid stenbrottet till de ställen där materialet behövdes. En julidag utförde ett annat gäng själva spångläggningen med ett resultat av högsta kvalitet. Vandrarna kan beundra ett konstverk i trä. De som svarade för den insatsen var ungdomarna Anton Ökvist, Albin och Arvid Rosenberg, Hugo Engström och sommarbesökaren Niklas. Den framgångsrike arbetsledaren var Jonas Persson.

Längs leden finns 22 informationspunkter som beskrivs i en broschyr. Denna broschyr har nu reviderats och finns i två språkversioner: svenska och engelska. En version på tyska planeras. Samtliga hushåll i Ersnäs har i sina brevlådor fått exemplar av den nya broschyren. Ledansvariga hoppas att detta ska inspirera fler ersnäsbor att avnjuta denna begivenhet.

På tidtagarkuren uppe i Gläntan kommer en informationstavla att monteras. I anslutning till tavlan finns en låda som innehåller ledbroshyren. Samma faciliteter kommer att återfinnas på Torget.

Längs leden finns tre bänkar att vila ut på. Dessutom en grillplats med ved för besökaren. Nu har en komplettering gjorts vad gäller den sortens inslag. På Hembergets högsta punkt, på det område som 2007 härjades av en

skogsbrand, finns numera ett bänkbord som ger möjlighet för vandraren att på ett bekvämt sätt avnjuta en härlig norrbottnisk utsikt och kanske den medhavda matsäcken.

En av "ledarbetarna" träffade vid ett tillfälle ett ungt par från Tyskland som just avslutat den sex km långa vandringsringen. De ombads om att kommentera. Då framkom det att vad som mest förvånade dem var att där uppe på berget fanns en fin stuga (skoterstugan), öppen för alla som var fräsch och inbjudande. I den här trakten verkar det som att alla känner ett ansvar och att ingen förstör, var deras kommentar. Må denna slutsats vara korrekt och bestående, säger redaktionen.

Var försiktig med elden
då Du är ute och vandrar.

Ett av gängen som deltog i jobbet. Foto: Bo Axhammar